

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَخَشِيَ إِتْرَافَكَ وَتَوَكَّلَ

به اسم الله رحمان رحيم

حَمِّ^١ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ^٢ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ إِنَّا كُنَّا

لحم * و کتاب مبین (شاهد است) * ما نازل کردیم آنرا در شب مبارک ما هستیم

مُنذِرِينَ^٣ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ^٤ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا

منذران * در آن شد فرق کل امر حکیم * امری از جانب ما. ما هستیم

مُرْسِلِينَ ۝ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ رَبِّ السَّمَوَاتِ

ارسال کننده * رحمت از رب تو. یقیناً اوست السَّمِيعُ الْعَلِيمُ * رب سماوات

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ مُّوقِنِينَ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

و زمین و ما بین آن دو. اگر هستید با یقین * لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، دهد حیات و دهد موت.

رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۝ فَارْتَقِبْ

رب شما و رب آبا شما مردم اولین * بلکه هستند در شك میکنند لعب * باش مراقب

يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ^(۱) يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ^(۱۱)

روزیکه بیاید سماء با دود مبین^۱ * میپوشاند مردم را. "اینست عذاب الیم"^{*}

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ^(۱۲) أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ

"رب ما بردار ازما عذاب را مائیم مؤمنان"^{*} کجا باشد برایشان ذکرى و البته

جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ^(۱۳) ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ^(۱۴) إِنَّا

آمد برایشان رسول مبین^{*} بر گشتند از او و گفتند "تعلیم یافته مجنونى"^{*} ما

(۱) شاید مراد از این دود (POLLUTION) فضاء توسط بخار کیمیای، ذرئى، مکروبی و غیره باشد.

كَاشَفُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبُطِشُ الْبَطْشَةَ

بردارنده عذابیم اندکی، باز شما عودت میکنید* روزیکه بگیریم با گیرش

الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْتَقِمُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ

کبرا، باز مائیم انتقام گیر* و البته آزمایش کردیم قبل آنها قوم فرعون را و آمد برایشان

رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾ أَنْ أَذُوقُوا إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾ وَ

رسول کریم* که بدهید بمن عباد الله را. منم برایشما رسول امین* و

أَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿١٩﴾ وَإِنِّي عُدْتُ

آنکه نکنید علوا بر الله. من آوردم بشما حجت^۲ مبین * و من پناه برم

بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا إِلَيَّ فَأَعْتَزَلُونَ ﴿٢١﴾

به ربم ورب شما که کنید رجم^۳ * و اگر نمیآرید ایمان بمن شوید جدا ازمن *

فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ

کرد دعا بر برب خود که اینها اند قوم مجرم * برو با عبادم درشب، شما

(۱) نکنید علوا: نپندارید خود را از الله بلندتر. (۲) حجت: دلیل، سند. (۳) رجم: سنگسار.

مُتَّبِعُونَ^{۲۳} ۱ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۱ إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ^{۲۴} ۱ كَمْ تَرَكَوْا

میشوید تعقیب * و ترک کن بحرا آرام. اینها اند لشکر غرق شونده * بس ترک کردند

مِنْ جَنَّتٍ ۱ وَوَعُيُونٍ^{۲۵} ۱ وَزُرُوعٍ ۱ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ^{۲۶} ۱ وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا

از جنات و چشمه ها * و مزرع و مقام کریم * و نعمتها، بودند آنجا

فَلْيَهَيِّنْ^{۲۷} ۱ كَذَلِكَ ۱ وَآوْرَثْنَا قَوْمًا آخِرِينَ^{۲۸} ۱ فَمَا بَكَتُ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ

مسرور * چنین شد. و میراث دادیم آنرا بقوم اخیر * باز نگریست بر آنها سماء

وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ^{٤٩} وَلَقَدْ بَعَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ

و زمین و نبودند مهلت داده شدگان* و البته نجات دادیم بنی اسرائیل را از

الْعَذَابِ الْبُهَيْنِ^{٣١} مِنْ فِرْعَوْنَ^{٤٠} إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ^{٣١}

عذاب ذلیل کننده* از فرعون. یقیناً او بود با علو از مسرفین*

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ^{٣٢} وَآتَيْنَاهُمْ مِّنَ الْآيَاتِ

و البته برگزیدیم آنها را از روی علم بر عالمیان* و دادیم آنها را از آیاتیکه

مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿۳۳﴾ إِنَّ هَؤُلَاءَ لَيَقُولُونَ ﴿۳۴﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا

بود در آن آزمایش مبین * یقیناً این گروه میگویند * نباشد دیگر الا موت ما

الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿۳۵﴾ فَاتُوا بِآيَاتِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۶﴾

بار اول و نمیشویم برانگیخته * بیارید آباء ما را اگر هستید صادقین *

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَعِّعَ ۗ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا

آیا آنها بهتراند یا قوم تبع و کسان از قبل آنها. کردیم هلاک آنها را. اینها بودند

مَجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِلْعَيْنِ ﴿٣٨﴾ مَا

مجرمین * و نه خلق کردیم سماوات و زمین و ما بین آنها را به لعب * نه

خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ

خلق کردیم آن دو را الا بحق و لاکن اکثر آنها ندارند علم * یقیناً روز فیصله

مِيقَاتِهِمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ

میقات آنهاست جمعاً * روزیکه نکند فائده مولی برای مولی چیزی و نه آنها

يُنصَرُونَ^{٤١} إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ^ط إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ^{٤٢} إِنَّ شَجَرَتَ

شوند نصرت * الا آنکه رحم کند بر او الله. یقیناً اوست العزیز الرحیم * یقیناً درخت

الرَّقُومِ^{٤٣} طَعَامُ الْأَثِيمِ^{٤٤} كَالْبُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ^{٤٥} كَغَلِي

زقوم است * طعام گناه کاران * بمثل مس ذوب، میگذارد در بطن ها * بگداختن

الْحَمِيمِ^{٤٦} خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ^{٤٧} ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ

جوشان * اخذ کنید او را بازافکنید او را در قهر جحیم * باز بریزید فوق

رَأْسَهُ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ۴۸ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۴۹ إِنَّ

رأس او از عذاب جوشان. * ذائقه کن! تو هستی عزیز الکریم * یقیناً

هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ۵۰ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ۵۱

اینست آنچه بودید برآن در شك * یقیناً برای متقین در مقام امین *

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۵۲ يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ

در جنات و چشمه ها * میباشند ملبس به ابریشم سندی و ابریشم براق

مُتَقَابِلِينَ^{۵۳} كَذَلِكَ^{قف} وَزَوْجُهُمْ بِحُورٍ عِينٍ^ط ۵۴ يَدْعُونَ فِيهَا

متقابل بهم * چنین باشد. و مزدوج کنیم آنها را به حور عین.^۱ * کنند طلب آنجا

بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِنِينَ^{لا} ۵۵ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ اِلَّا الْمَوْتَةَ

از کل میوه ها، باشند به امن * نکنند ذائقه آنجا موت الا موت

الْاُولَىٰ ۷ وَوَقَّاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ^{لا} ۵۶ فَضُلًا مِّنْ رَّبِّكَ^ط ذٰلِكَ

اولی. و وقایه کرد آنها را از عذاب جحیم * فضلی از رب تو. اینست

(۱) حورعین: حورانیکه چشمان دلکش دارند.

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۵۷﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۵۸﴾

همان فوز عظیم * بیقین آسان کردیم آنرا بلسان تو تا که شوند متذکر *

فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿۵۹﴾

باش مراقب، آنها هم مراقب هستند *